

כי-תלא

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

... פי תצא למלחמה (כא,י)

השבת של רבי נתמן מזרסלב

בשהולך לאדם שלא כסדר, זהו התנגדות הרצון - אני רוצה שיהיה פן הדבר, והדבר להפך, שלא כסדר. וזה בחינת מלחמה, כי כל מלחמה הוא התנגדות הרצון, הוא בחינת שלא כסדר. וזהו: פי תצא למלחמה - כשהולך לך שלא כסדר, הינו התנגדות הרצון. ונתנו ה' אלקיך בידך - שיתבטל כל רצונות נגד רצונך, שלך לך כסדר כרצונך, אימתי פד ושביית שביו - כשתהיה בבחינת מה, כשתמשיך לך אלקות, הויה במלוי אלפיך. וזה פרוש מחשבה - חשב מה (וזהו בראשית כד ותקון טו). כשתקשר תמיד במחשבתך אלקותו.

זה בחינת (שה"ש ז): מלך אסור ברהטים - ברהיטי מחין דילך. וזהו: ושביית שביו - שתמשיך "מה" בתוך מחשבתך, שתקשר אלקותו במחשבתך, כי כל דבר שנמשך ממקום גבוה נקרא שבי, כמו שכתוב (תהלים טח): עלית למרום שבית שבי; ועל-ידיה יתבטלו כל המלחמות וכל הרצונות נגד רצונך. וזה הסוד נרמז בעץ החיים, בהקדמה בכלל יט, ובכונות של ראשי-הדש אלו. (לקוטי מוהר"ן חלק ב - סימן פב)

המאמר סתום, שהוא בחינת "איה" הנ"ל. ועל-ידי שמאמינים ויודעים זאת באמת ומחפשים ומבקשים גם משם אחר כבודו יתברך, בבחינת "איה מקום כבודו" על-ידיה בעצמו הקלפות והסטרא-אחרא נופלים ומתבטלים לגמרי ונתגלה מלכותו יתברך, שזה בחינת עלית השכינה מהגלות. וזה בחינת מצות שלוח הקן שלח תשלח את האם ואת הבנים וכו'. 'שלח תשלח' וכו' זה בחינת איה - מאמר סתום, כי כשמשלח את האם אזי היא פורחת ונתעלמת מעיניו ולא נודע מקומה איה.

ועל-כן על-ידי זה שמשלח את האם על-ידי זה הוא מרמז ומראה שעקר חיות אלו הצפרים הוא מבחינת איה, כי האם הוא מקור חיותם האפרוחים צריכים לאמן וחיותם תלוי בהאם, וכשמשלח את האם אזי מקשר שרש חיותם שהיא האם, בבחינת איה מאמר סתום כנ"ל. ואזי יכול לקח את הבנים לתקנם ולהעלותם, כי עקר הטלטול של הקן צפור הוא מחמת התגברות הקלפות. שמחמת זה נתעלם מלכותו, כביכול, שזה בחינת גלות השכינה כנ"ל. אבל כשמשלחין את האם ולא נודע מקומה איה בזה מגלין ששרש חיותם של אלו הצפרים שהוא האם הוא בבחינת איה, כי משם הוא חיות כל הדברים שבעולם, כי הוא מחיה את כלם ואפלו הקלפות בעצמן מקבלין חיות מבחינה זו ואזי כשמגלין זאת אזי הם נכנעין ונתבטלין כנ"ל. ואזי יכולין לקח הבנים, כי כבר נתבטל כל הרע והקלפות הנאחזין בהם שמחמת זה הקן צפור בבחינת גלות וטלטול, כי עכשו נתבטלו כלם על-ידי בחינת שלח תשלח, שהיא בחינת איה שעל-ידי שמגלין בחינה זו נכנעין ונופלין וחוזר ונתגלה מלכותו יתברך, כביכול. (הלכות שלוח הקן - הלכה ב לפי אוצר היראה - גלות וגאלה, אות יג)

פי יקרא קן צפור לפניך בדרך וכו' שלח תשלח את האם (כב,ו-ז)

בזמן הזה השכינה בגלות כביכול בבחינת "כצפור נודדת מן קנה וכו'", בבחינת "פי יקרא קן-צפור לפניך בדרך" בדרך דיקא, בבחינת טלטול וגלות כביכול, ואזי מטל על כל אחד להשתדל לתקן זה הקן-צפור ולהעלות כביכול השכינה מהגלות. ועקר התקון הוא על-ידי הבקשה והחפוש "איה מקום כבודו" כי עקר גלות השכינה הוא, שנתעלם מלכותו יתברך כביכול מחמת התגברות הקלפות והסטרא-אחרא.

ומי שזוכה להאמין ולידע כי באמת מלכותו בכל משלה, ואף-על-פי שהעכו"ם, שהם הקלפות, מושלים על ישראל עם קדוש, אף-על-פייכן ישראל הם מאמינים כי הקלפות בעצמם הם מקבלים גם-כן חיות רק ממנו יתברך, כי הוא יתברך מחיה את כלם ומלכותו בכל משלה, רק שהם מקבלים מבחינת ההעלמה וההסתרה של

סיפור השבוע

* חיי מוהר"ן - נסיעתו לארץ ישראל *

קמב (יד) כשבא מארץ-ישראל אמר בדרך הזה קימתי כל התורה בכל האפנים כי השגתי קיום כל התורה שאפלו אם היו מוכרים אותי לישמעאל במדינות רחוקות שאין שם שום יהודי, והוא ישלח אותי לרעות בהמות, ואפלו אם לא אדע מתי שבת ויום-טוב, ולא יהיו לי טלית ותפלין ולא סכה ולא שום מצוה וכו' וכו', אף-על-פייכן הייתי יכול לקיים כל התורה כלה. וכבר מבאר מזה במקום אחר.

קמד (טז) פעם אחת אחר שבא מארץ-ישראל היה המגיד מטירה-אויזע זכרונו לברכה אצלו על שבת במעדות-דיוקע ואמר רבנו זכרונו לברכה אז תורה על פסוק (תהלים כ"ד): "זה דור דורשיו" שכפי הדור פן הם הדורשים שלו. והתורה שאמר לא זכינו שתכתב, ואמר אז להמגיד זכרונו לברכה בזה הלשון למשל אתם הוא הדור ואני הדורש שלכם:

קמה (יז) בחזירתם מארץ-ישראל בנסיעתם מנהר דינסטר והרחו לשנות מלבושיהן ונדמו בדרך הסוחרים בני העוברים הנהוגים עכשו וכו', ומחמת זה טעו בהם כמה אנשים וטברו בהם שהם מהקלי עולם וכו'. ובבואו לאומין היה להם נסיון וכו'. ואז בנסיעתו משם בנריות מיד למד זכות על העולם ואמר תדעו שכל דרכנו הוא לידע שיש נסיונות בעולם, ובקל יכולין לבשל חס ושלום. ואמר אוי ואבוי שעמד שם הבעל-עגלה הבינו וראו שיש שם זנות ונאוף גדול רחמנא לצלן וכו', אבל אמר שבעזרת השם יתברך יהיה טובה מה שהיה שם, שמעתה לא ימצא שם זנות עוד בבית זה, ואז נתקרה דעתו. גם בטעפליק לא ידעו ממנו, ונכנס אצל מלמד אחר..

(ההמשך מעבר לדף)

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב,סז)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבוע

* חזי מוהר"ן - נסיעתו לארץ ישראל *

ע"י (המשך הסיפור) ... ונכנס אצל מלמד אחד, ושחר פנים לקבלו על שבת, ולא רצה המלמד מחמת שנדמה לו כאלו הוא חס ושלום מהגנבים, ובא אל האישי שהיה עמו וספר לו וכו'.

ע"י (קמו) (יח) ובבואו לשפאליע ושם הלבישו את עצמן בלבושיהן. והיה בבית הזקן דשם שנעשה אחר-כך מתנגד גדול עליו, ואז באותו העת לא היה עדין חולק עליו הזקן הנ"ל, רק אדרבא, היתה ביניהם אהבה גדולה וקבל אותו הזקן הנ"ל בכבוד גדול וחסה גדולה מאד מאד. ועשה שמחה ומשתה גדול עבורו, והיו יושבים על השלחן שניהם כל הלילה כלה. וגם שאר אנשים שהיו חשובים אצלו, כלם היו מסבים על השלחן לכבוד רבנו זכרוננו לברכה. והיה שם שמחה גדולה. וכל שבא לביתו היה הזקן הנ"ל מקבלו לערות והיה אומר לו תעיד עלי שאין דרכי כלל לאכל סעדת הלילה, ועכשיו מחמת עצם אהבת האורח היקר הזה החביב והיקר עלי מאד מאד ויש לי ממנו שעשועים גדולים ותענוג גדול מבואו אלי, מחמת זה אני אוכל עמו. ולא ידעתי מה לעשות מחמת שמחה וכו', וגם בבקר דברו יחד באהבה וחסה גדולה.

ע"י כי כל ימיהם היתה ביניהם אהבה גדולה עד עת שיצא רבנו זכרוננו לברכה ממערו ועדין קע לזאטיפאליע, שזה היה בערך שנה ומחצה אחר שחזר רבנו זכרוננו לברכה מארץ ישראל לביתו. אז הלכו מלשינים והולכי רכיל ודברו לפניו מלשינות הרבה עד שנעשה לו שונא גדול ונתלבש בו מי שנתלבש בו עד שגרם מה שגרם על-ידי מחלקותו ...

?? עלון צבעוני ???

לאור התחדשות העלון, אנו מחפשים 20 נדיבי לב, המעריכים את הפצת דעת הצדיק, ואמרותיו העמוקים והמחזקים, שיעשו ה"ק בסך 200 ₪ לחודש... ההשקעה הכי מוצלחת שאפשר, בהתחשב בתמורה האדירה והזכות הכבירה! לפרטים 052-7146196 אל תדחו את המצווה, התקשרו עכשיו

שבת שלום

זכרות צ"י הנחל

= ר' ישראל קרדוּנר (חלק ג') =

ע"י ... ר' ישראל ספר, שבשר' ישראל קרדוּנר נפטר, הוא חשב שאשתו (של הרב קרדוּנר) תשתגע, כי היא אבדה עובד-השם כזה, נאמן של רבנו כזה, וילדים כאלו! והלויזה היתה ביום ששי, ובלייל שבת ר' ישראל עלה למדרגות של ביתה והוא שמע שהיא רוקדת, וחשב שהיא השתגעה מרב צער. וכשראתה אותו אמרה לו: "ישראל בערי! ישראל בעלי בא ועשה קדוש, והלך... הוא ידע שאין מי שיעשה קדוש, אז הוא בא ורקד, ועשה קדוש והלך". והוסיף ר' ישראל: "אני לא שאלתי אותה אם הוא חזר שבתות אחרות".

ע"י ר' ישראל קרדוּנר נסע לארץ ישראל על מנת להשתקע, לפי צויו של רבנו שרצה שכל אנ"ש יגורו בארץ, ובמהלך הפלגתו בספינה, נודע לשאר הנוסעים שאין לו דרכון, והם תמחו ושאלוהו, על מה הוא נוסע, כי הלא נדאי שלא יניחו אותו להכנס לארץ ישראל ללא דרכון. השיב להם ר' ישראל קרדוּנר, שרבנו צוה לנו לנסע לארץ ישראל, אם אני אצפה - יתנו לי להכנס, ואם לאו, על כל פנים אצפה לקיים את המצוה ללכת ד' אמות בארץ ישראל. וכנראה שבסוף הצליח להכנס לארץ.

ע"י איש אחד שהבין וראה שר' ישראל קרדוּנר היה צדיק גנוז, היה רגיל מחמת כך להעניק לו בכל יום סך ממון מסים על מנת לתמוך. יום אחד היה חפץ לנסותו, ולא נתן לו את הצדקה הנ"ל כהרגלו, והלה חכה והמתין בסמוך לבית ר' ישראל לראות כיצד יפול דבר, והנה הגיע אדם שהעניק לר' ישראל בדיוק את אותו הסכום שהיה רגיל לתת בכל יום ...

מועדי ה' - ראש-השנה, ו-ט

תקון התנוצצות המחין. ובסבות ממשיכין שמחה, שהוא תקון המאכלים, שלא יקלקלו את החלום, שלא לבוא לידי טמאת קרי, חס ושלום, על-ידי המאכלים. ובשמיינו עצרת נמשך בחינת תקון המשפט, ועל-ידיה נצולין מפגם המקרה, חס ושלום, שבא על-ידי דינים שאינם כשרים (עין 'ברית'). וכל זה נתתקן גם-כן על-ידי התלמידים שבאים לרבי אמתי, והעקר לבוא על ראש-השנה, שאז תקון הכל, כנ"ל. גם בפרטיות, בראש-השנה בעצמו, על-ידי תקיעה תרועה שברים נתתקן כל הנ"ל, כי על-ידי התקיעה זוכין לתקון האמונה, ועל-ידי התרועה זוכין להמשיך קדשת התפלין, שהם התנוצצות המחין, ועל-ידי השברים נמשך תקון החלום ותקון המשפט, להנצל ממקרה לילה בכל הבחינות כנ"ל.

ע"י ... תכנון ברחמיך הרבים, לשמע קול שופר בראש-השנה מתוקע הגון וכשר. ונזכה לקום מצות שמיעת קול שופר בראש השנה בשלמות בקדשה ובטהרה גדולה, בהדרה ובשמחה רבה ועצומה, באימה ביראה ובאהבה גדולה, ותעורנו שנוכח לתקן כל התקונים הקדושים, שצריכין לתקן על-ידי קול התקיעה והשברים והתרועה ... ותעורנו ותושיענו להשקות את הלב בקדשה גדולה, ולכבות חמום הלב הבוער אל התאות רעות ובפרט לתאות נאוף. ותמשיך עלינו מימי החסד והרחמים, מימי הדעת והתבונה, ותשאב לנו "מים בששון ממעיני הישועה", ותשבר ותשקה ותכבה צמאון וחמימות הלב דסטרא אחרא, ונזכה לתקון המשפט, ויקים מקרא אחרא, ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן ... (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ה')

ע"י מה שהעולם נוסעים על ראש-השנה לצדיקים כי עקר המתקת הדינים אינו אלא על-ידי קדשת וטהרת המחשבות, ואי אפשר לטהר ולקדש המחשבה אלא על-ידי התקשרות לצדיקים. וראש-השנה היא מקור הדינים של כל השנה, וצריך לטהר את המחשבות כדי להמתיקם, בשביל זה נוסעין לצדיקים כדי לזכות לקדשת המחשבה.

ע"י ראש-השנה היא חסד גדול מאת השם יתברך (עין בפנים, לקוטי מוהר"ן תנינא, סימן א').

ע"י מי שזוכה להתקשר ולאחוז עצמו בשרשי נשמות ישראל, הוא יכול לעשות ראש-השנה עין בפנים, בלקוטי-תנינא, סימן א.

ע"י ראש-השנה הוא בחינת תקון האמונה. כי על-ידי גדל הקבוצים, שכל הקהלות קדושות מתקבצין יחד בראש-השנה, בפרט בשמתקבצין אל צדיקי אמת, על-ידיה נתלקטין ונתקבצין כל לקוטי האמונה הקדושה ונתתקנת האמונה בשלמות; גם המחין מתנוצצים ונתתקנים בראש-השנה. וכן בכל עשרת ימי תשובה נמשך על-ידי התשובה שעושין אז התנוצצות המחין, שהם בחינת תפלין, חותם דקדשה, בחינת תקון הברית (עין 'תפלין'). וביום-הכפורים, אז גמר תקון החותם דקדשה, שהיא

